

седемтъ кола, натоварени съ бунтовно орж-
жне, за плана на възстанието, за Филипъ Тотю
войвода и пр. Помѣстваме ги тика, както ги
чухме отъ сказката на г. Миятевъ:

Показание на Иванъ Велчевъ
отъ Русе, Махала Абдисъ-ага, 2 юлий 84 го-
дина (2 юлий. 1868 година), день срѣда.

В. — Съ какво се занимавашъ, на колко
си години?

О. — Занимавамъ се съ обущарство, на
около 34 години.

В. — Миналата година не си билъ тука;
къде ходи?

О. — Ходихъ по обущарска работа въ
Тулча.

В. — Колко време стоя тамъ и работи ли
обущарство?

О. — Тамъ стояхъ месецъ и половина и
работихъ обущарство.

В. — Къде ходи и какво прави следъ
това?

О. — После се събраха момчетата и азъ
отидохъ съ тѣхъ,

В. — Кои и какви бѣха тия момчета и
къде отидохте?

О. — Едно отъ тия момчета бѣше абад-
жия. Името му е Иванъ; второто бѣше Тома
Шивачътъ, третото Христо Кожухарътъ отъ
Габрово и Киро Абаджията отъ Казанлъкъ.
Отидохме въ Браила.